

Minnen från
hamnstugan

Fyrvaktarfamiljen

Här står syskonens föräldrar, fyrvaktarparet Lilly och Helge Andersson, nedanför den fyr som släkten haft i sin vård under större delen av 1900-talet. Bilden är från 1974, samma år som hamnvakten Helge gick i pension efter lång och trogen tjänst.

Att sköta fyren ingick i hamnvaktarsysslan, och hamnvaktare hade Helge och hans far och bröder varit sedan början av 1900-talet. Helge föddes i den lilla hamnstugan år 1910 och här bodde han med sina egna barn på 40-talet.

”Jag var uppe och tände fyren ensam redan i 10-årsåldern”, berättar Helge i en intervju i Corren. Det var åren kring ångfartyget Per Brahes förlisning utanför Hästholmen. Den dramatiska natten 1918 var det hans bror Aron som tillsammans med hamnvakten väntade på fartyget.

Helge övertog ansvaret för hamnen och fyren 1936 efter sin far Alfred. Fyren skulle tändas och släckas, morgon och kväll, alla dagar, året runt, i alla väder. Båtarna som skulle in till hamnen var tvungna att hålla sig i ljuskäglan, annars fanns risk för grundstötning. Vid dimma användes en mistlur, en låda som vevades för hand.

Lilly fick ofta rycka in och tända fyren, vilket ibland var dramatiskt. Hon brukade berätta om den svåra stormdagen 1969, när Vätterns vågor slog ända upp till fyren på Husbacken.

”Hon fick krypa mellan buskarna och pressa upp dörren till fyren. Hela byggnaden skakade,” berättar dottern Ingegerd.

Foto: Lennart Bergstrand, Corren